

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

De Sententia Et Re iudicata. Titvlvs XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

non habent, aut cum aliquo alio praeferat ecclesiam in-
 quiritur, seu eidem manifeste suspecto, unionem
 quamlibet seu parentelam aut confederationem iniret,
 sed tam nostram, quam successorum nostrorum per-
 sonas, honorem & statum maneret, defenderet, &
 conservaret contra omnes homines cuiuscunque exi-
 terent praesentibus, dignitatis vel status. Eidem et-
 iam a iudicibus iuramento, quod manerent semper
 servare, privilegia omnia per praedecessores suos
 leges ac Imperatores Romanos, praefata Romanos, &
 alia quibuscunque ecclesiam quocunque concessa tempo-
 re, & continentibus iuramentum: ipsaque omnia, & spe-
 cialiter ac praecipue per claræ memorie Constantinum,
 Constantium, Henricum, Ottonem quartum, Federicum se-
 cundum, & quosdam Romanos, praedecessores ipsius super
 confirmatione, recognitione, advocacione, annotatione,
 confirmatione, & libertate dimissionem terrarum & provincia-
 rum Romanarum ecclesiarum ubilibet positarum, quarum et-
 iam nomen nominatim expressit, sedi Apostolicae Roma-
 nae Pontificibus super & quocunque tenore concessa
 & confirmata, confirmavit, & ex certa scientia innova-
 re ac etiam de novo concessit: & terras ipsas atque pro-
 vincias recognovit ad ius & proprietatem ipsius ecclesiae
 plenarie pertinere: easque nihilominus ex abundantia
 auctoris ecclesiae praefata donavit, sub praedicto se obli-
 gavit iuramento, quod ipsas, aliquamve ipsarum partem
 nullatenus occuparet, seu (quantum in eo
 esset) ab alio permitteret occupari. Nec in eis, aut aliqua
 parte ipsarum iura aliqua, possessiones, aut tenuras ha-
 beret, seu quomodo libet possideret, nec in eis etiam po-
 testatem seu cuiuscunque capitulationis, aut jurisdictionem quam-
 visque per se, vel per alium exerceret, quodque (ut
 supra) ipsam iuravit, & consiliis, & auxiliis illi ad-
 versus opportunitatem, contra quocunque inobedientes &
 rebelles eundem: & praecipue contra occupantes seu tur-
 bantes terras praedictas seu provincias, vel partem quam-
 libet earundem. Sub eodem etiam iuramento promi-
 sit, quod nam ipsam Romanam ecclesiam, quam alias ec-
 clesiam, libertatem ecclesiasticam, bona, iura, praerogatas,
 & immunitates ecclesiarum ipsarum manerent, confes-
 saret, &que defenderet, suo posse. Et quod ecclesiae
 Romanae fideles contra iustitiam nullatenus offensu-
 ros, devotos ac fideles ecclesiae etiam in impetio confi-
 dentem benignè tractaret: nec eos opprimeret contra ju-
 stitiam, aut (quantum in eo esset) per alium opprimi
 iustitiam: sed in suis potius iuribus & iustitiis confer-
 ret. Hoc quoque iuramentum & etiam pristinum
 praesens nobis per suos nuncios (ut praemittitur) praesti-
 tum accepit, & coronacionem insignis innovavit, prout
 in iuramentis ante coronacionem ipsam, ejus regio ma-
 gno sigillo, & aliis post coronacionem eandem, ejus im-
 perialis auctoritate bulla munita, inde concessis literis (quas in
 archivio Ro. ecc. reponi, & diligenter conservari fecimus)
 plenius continetur.

DE EXCEPTIONIBUS.

TITVLVS X.

CAP. I.

*Tempore excommunicationis opponitur dilatoriè quoadcunque,
 impetratio non obstantis. Ioan. And.*

Clemens V. in concilio Vicensi.

Excommunicationis exceptio dilatoriè in qua-
 libet parte litis opponi potest, termino perim-
 ptorio per iudicem assignato, ad proponendum
 exceptiones declinatorias & dilatorias, non obstantes:

a. Dicitur, etiam, de illi in antiquioribus codicibus. b. Al. sub.

Servata tamen constitutione felicitis recordationis Inno-
 centii Papae IV. edita circa hoc in concilio Lugdunensi.

DE SENTENTIA ET RE

*Qui res sententias contrarias in quavis causa reportavit, de il-
 larum nullitate non agit, nec excipit ipsarum executione non factas
 & restitit etiam pendencia. Ioan. And.*

Clemens V. in concilio Vicensi.

VT a calumniis litigantium occurratur, is, qui
 in beneficiis vel alia quavis causa tres contra
 se in petitorio vel possessorio sententias repor-
 tavit, ad agendum de nullitate ipsarum, vel aliquas ex
 eis nullatenus admittatur, donec huiusmodi sententias
 plenarie fuerint executioni mandatae. Similiter si ille,
 contra quem tres sententiae definitivae latae fuerint, ab
 interlocutoria vel gravamine ante prolationem ipsa-
 rum vel earum aliquis se appellasse, & causam appella-
 tionis huiusmodi adhuc pendere proponat: sententiarum
 praedictarum executionem tali praetextu nolumus
 impediri. Quae ad causas qualitercunque etiam per ap-
 pellationem pendentes duximus extendenda.

CAP. II.

*Sententia lata contra civitatem extra civitatis territorium existens,
 nulla est ipso iure, h. d. Ioan. And.*

Idem.

Pastoralis cura sollicitudinis nobis divinitus super
 cunctas Christiani populi nationes iuncta, nos in-
 vigilare remediis subiectorum, eorandem periculum ob-
 viare & scandala renovare compellit. Sane cum iam
 dudum inter quondam Henricum Imperatorem Roma-
 num, & charissimum in Christo Filium nostrum Robertum
 Siciliae Regem gravis fuisset materia turbationis
 exorta, afferente deinde Imperatore praedicto, quod cum
 quibusdam ipsius subditis Rex confederationes & con-
 spirationes fecerat in ipsius majestatis offensam: Quod-
 que trahebat & ordinaverat, ut civitates quaedam
 sub Imperii & Imperatoris eiusdem obedientia confi-
 stentes, contra eum, & Imperium rebellarent, gentes-
 que sui ipsius fultu subsidio, nonnullas alias Imperii ci-
 vitates & castra (inde violentè ejectis ipsius Imperatoris
 officialibus) occuparent, & pro ipso Rege occupata
 tenebant: Ac alias etiam in urbe & alibi in Imperio, &
 in Imperatoris eiusdem contemptum, & suae majestatis
 injuriam, & reipublicae detrimentum multa gravia fue-
 runt: & per Regem eundem, ac malitiam & intelligitio-
 nem ipsius tam à suis stipendiariis, quam à subditis Im-
 peratoris commissa.

Præhabitis per Imperatorem eundem quibusdam pro-
 cessibus contra eum, ablenem tamen, quamvis legitime
 (juxta Imperatoris assertionem) citatum, ac quod
 supradicta erant notoria, per imperialem interlocutoriam
 declarata Imperator ipse, Regem affirmans propter
 praemissa laesa majestatis criminis reum esse, in eum per-
 emptorie (ut dixit) & sufficienter citatum, sed comparere
 contumaciter recusantem, tanquam rebellem, prodito-
 rem & hostem Imperii, ac reum criminis supradicti, pri-
 vationis omnium dignitatum, quocunque comprehensum
 titulo, & quibus se intulisset Rex ipse auctoritatem quoque
 honorum, provinciarum, terrarum, honorum, iurium &
 jurisdictionum, tam perpetuorum, quam temporalium, & si
 quando veniret in suam & Imperii fortiam, mutilationis &

*a. De intellectu vide Oldradum consil. res. incip. quod litera
 executoria: b. Al. fuerant. c. Vide l. res capitalis. ff. de part.
 & leg. transgredi. C. de transfat. cum leg. criminali. C. de iuris-
 dictione jud. arg. l. C. de Christia. man. & Fel. in c. ex litera. xx.
 de consue.*

... & processus omnes praedictos, & quicquid ex eis fecerunt...

intra eundem terminum exhibere, appellationem suam extunc prosequi possit appellans...

CAP. III.

Appellanti, prosequi & finire tenetur appellationem extrajudicialem...

Idem.

Sicut appellationem judicalem, sic & extrajudicialem intra annum a die interpositi appellatio...

CAP. IV.

Tempus ad prosequendam appellationem ab homine vel a jure praefixum non currit appellans compromisso...

Idem.

Quandiu a appellationis prosecutione per compromissum, vel alias de partium expresso consensu differatur...

CAP. V.

Ante definitivam appellanti non licet prosequi causas, in appellatione nominatim non expressas...

Idem.

Appellationi ab interlocutoria vel a gravamine judicis, non licet alias causas prosequi...

CAP. VI.

Prosecutio appellationis deserta non impedit, quin sententia censetur in rem judicatalem transmissa...

Idem.

Si a appellationem per negligentiam appellantis deserta appellans ipse cum appellato...

CAP. VII.

A peremptoria repulsa ex alio, quam propter imperitiam non fecerit appellans...

Idem.

Quia a repulsiōe exceptionis peremptoriae, secundo appellans succumbit, non est in causa appellationis postmodum a definitiva...

Deintellus, vide Matheslanon in Aitben. si tamen, et de temp. appell. b. Pro limitatione hujus Clem. vult Abbate...

F I N I S.